

Η μοιρασμένη Λευκωσία γιόρτασε για 47η χρονιά μετά την εισβολή

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Κύπρου](#)

Την 47η χρονιά από τότε που η Κύπρος μοιράστηκε βίαια στα δύο, στον Καθεδρικό Ναό Αποστόλου Βαρνάβα της Λευκωσίας τελέστηκε η Χριστουγεννιάτικη Θεία Λειτουργία από τους Θεοφιλεστάτους Επισκόπους Καρπασίας κ. Χριστοφόρο, Νεαπόλεως κ. Πορφύριο και Μεσαορίας κ. Γρηγόριο.

Μεταξύ των συμπροσευχομένων ήταν ο Πρέσβης τής Ελλάδος στην Κύπρο, ο Υπουργός Άμυνας, ο Αρχηγός τής Αστυνομίας Κύπρου, ο Υπαρχηγός τής Εθνικής Φρουράς, ο Δήμαρχος Στροβόλου και άλλα μέλη τής πολιτικής, πολιτειακής, στρατιωτικής και αστυνομικής ηγεσίας τού τόπου, οι οποίοι παρακολούθησαν προσευχόμενοι στο Θείο Βρέφος την λαμπρή Θεία Λειτουργία.

Η Αρχιεπισκοπική Εγκύκλιος του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομου, που διαβάστηκε κατά τη διάρκεια του Κοινωνικού από τον

πρωτοπρεσβύτερο Κυπριανό Κουντούρη, τονίζει ότι η Γέννηση του Χριστού, που αποτελεί αδιαμφισβήτητα ιστορική πραγματικότητα, δημιούργησε το πιο ελπιδοφόρο μέλλον για τον άνθρωπο και ότι ο Χριστός ήλθε στη γη για να προστατεύσει τον αδικημένο και να βοηθήσει εκείνους που αγωνίζονται για τη δικαιοσύνη. **Επίσης, ο Μακαριώτατος στο μήνυμά του μας παροτρύνει να αφήσουμε την ακτινοβολία του Ενανθρωπήσαντος Χριστού να φωτίζει τη ζωή μας και να γίνουμε εμείς δοχεία και αγωγοί της αγάπης προς τους συνανθρώπους μας.**

Ιδιαίτέρως δε αναφέρεται στους ξεριζωμένους πρόσφυγες και σε εκείνους που έχουν ακόμα αγνοούμενους στις οικογένειές τους, ενώ συμβουλεύει το ποίμνιο να μην εφησυχάζει απέναντι στον Εισβολέα.

Διαβάστε την εγκύκλιο:

Αρχιεπισκοπική Εγκύκλιος για τα Χριστούγεννα 2021
† ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Β΄

Ἐλέω Θεοῦ, Ἀρχιεπίσκοπος

Νέας Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου.

Παντὶ τῷ Χριστεπωνύμῳ Πληρώματι

τῆς Ἀγιωτάτης Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου,

Χάρις ὑμῖν καὶ Εἰρήνη ἀπὸ τοῦ ἐν Βηθλεὲμ τεχθέντος Σωτῆρος Χριστοῦ.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἡ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ στὴ γῇ δὲν εἶναι ἀπλῶς ἓνα ἀπὸ τὰ μεγάλα γεγονότα τοῦ κόσμου, ἀλλὰ τὸ μέγιστο γεγονὸς ποὺ καθόρισε καὶ διαμόρφωσε τὴν Ἱστορία, ἀφοῦ «εἰς κεφαλὴν γωνίας» τῆς μοναδικῆς αὐτῆς καμπῆς, ἐτέθη «ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς» Θεός. Εἶναι τὸ γεγονὸς τὸ ὁποῖο προσέδωσε νόημα στὸ παρελθὸν καὶ δημιούργησε τὸ πιὸ ἐλπιδοφόρο μέλλον τοῦ ἀνθρώπου γιὰ τὴν αἰώνια σωτηρία του.

Τὰ ἱερὰ κείμενα ἀλλὰ καὶ ἡ θύραθεν γραμματεία μᾶς βοηθοῦν νὰ κατανοήσουμε ὅτι ἡ ἐνσάρκωση τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι ἓνας συμβολισμός, ὅπως οἱ ἐνσαρκώσεις τῶν διαφόρων «θεοτήτων» τῆς μυθολογίας, ἀλλὰ μία ἱστορική πραγματικότητα, ἡ ὄντως νέα πραγματικότητα, «τὸ μόνον καινὸν ὑπὸ τὸν ἥλιον» κατὰ τὸν ἅγιο Ἰωάννη τὸν Δαμασκηνό. Ἐγινε σὲ συγκεκριμένη ἱστορική στιγμή, ἐπὶ

τοῦ αὐτοκράτορος Ὁκταβιανοῦ Αὐγούστου, σ' ἓνα συγκεκριμένο λαό, τὸν Ἰουδαϊκό, «ἐξ οἴκου καὶ πατρίδος Δαβίδ», καὶ σὲ συγκεκριμένο τόπο, στὴ Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας.

Δίκαια, ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ὀνομάζει τὰ Χριστούγεννα «μητρόπολιν πασῶν τῶν ἑορτῶν», δηλαδή μητέρα, πηγὴ καὶ ἀρχὴ ὅλων τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἑορτῶν. Ὅλα τὰ γεγονότα, ποὺ συνέβησαν μέσα στὴν ἱστορία τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπινου γένους, ἔχουν ὡς βάση καὶ θεμέλιο αὐτὸ «τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον καὶ παράδοξον Μυστήριον» ὅτι, δηλαδή, ὁ «Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί».

Μόνον ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς Χριστὸς μποροῦσε νὰ γεφυρώσει τὸ χάσμα ποὺ δημιούργησε ἀνάμεσα στὸν Θεὸ καὶ τὸν ἄνθρωπο ἢ πτώση καὶ ἢ παρακοή. Μόνον ὁ ἴδιος ὁ Δημιουργός, «δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο» θὰ μποροῦσε νὰ πραγματοποιήσει τὸ ἔργο τῆς σωτηρίας τοῦ πεπτωκότος ἀνθρώπου.

Πολὺ ἀπλᾶ ἀλλὰ καὶ μὲ πολὺ οὐσιαστικὰ λόγια διατυπώνει τὸ μέγα τοῦτο Μυστήριον ὁ Μέγας Ἀθανάσιος: «Αὐτὸς ἐνηθρώπησεν, ἵνα ἡμεῖς θεοποιηθῶμεν». Ὁ Χριστὸς ἐγένετο μέτοχος τῆς δικῆς μας ἀνθρώπινης φύσεως, γιὰ νὰ γίνουμε ἐμεῖς μέτοχοι τῆς θείας· ὁ Κύριος ἐγένετο Υἱὸς ἀνθρώπου, γιὰ νὰ γίνει ὁ ἄνθρωπος Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Τώρα ἀπομένει νὰ ἐκπληρώσουμε ἐμεῖς τὸ δικό μας χρέος. Μᾶς τὸ ὑποδεικνύει μὲ σαφήνεια ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος: «Γενώμεθα ὡς Χριστός, ἐπεὶ καὶ ὁ Χριστὸς ὡς ἡμεῖς· γενώμεθα θεοὶ δι' αὐτόν, ἐπειδὴ κάκεῖνος δι' ἡμᾶς ἄνθρωπος». Ἄς γίνουμε σὰν τὸν Χριστό, ἀφοῦ καὶ ὁ Χριστὸς ἐγένετο σὰν καὶ μᾶς. Ἄς γίνουμε θεοὶ γιὰ χάρι Του, ἀφοῦ καὶ Κεῖνος ἐγένετο γιὰ χάρι μας ἄνθρωπος.

Μὲ ταπείνωση, ἀλλὰ καὶ εὐγνωμοσύνη ἐνώπιον τῆς θείας συγκατάβασης καὶ οἰκονομίας, ἃς λατρεύσουμε τὸν ἀρχηγὸ τῆς σωτηρίας μας. Μὲ μετάνοια, ἃς ἀποθέσουμε στὰ πόδια Του ἀντὶ δώρων τὶς ἁμαρτίες μας. Μὲ πίστη, ἃς τὸν ἱκετεύσουμε, οὕτως ὥστε τὸ φῶς τῆς γνώσεώς Του καταυγάζει τὶς καρδιές μας, γιὰ νὰ δεχθοῦμε τὰ ἐκπηγάζοντα ἀπὸ τὸ πάνσεπτο σπήλαιο δῶρα Του: τὴν εἰρήνη, τὴν ἀγάπη, τὴ συγχώρηση, τὸν ἁγιασμὸ καὶ τὴν πολυπόθητη σωτηρία.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἐφέτος, εἶναι ἡ τεσσαρακοστὴ ἑβδομη χρονιά, ποὺ γιορτάζουμε τὰ Χριστούγεννα μὲ μοιρασμένη τὴν πατρίδα μας, μὲ ξεριζωμένο τὸ ἕνα τρίτο τοῦ λαοῦ μας ἀπὸ τὶς πατρογονικὲς τοὺς ἐστίες καὶ μὲ πολλοὺς ἀδελφούς μας νὰ ἀναμένουν τὰ ἀγαπημένα τοὺς πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ἐξακολουθοῦν ἀκόμη νὰ ἀγνοοῦνται.

Το γεγονός, ὅμως, ὅτι ὁ Χριστὸς ἦλθε στὴ γῆ γιὰ νὰ προστατεύσει τὸν **ἀδικημένο καὶ νὰ βοηθήσει ἐκείνους ποὺ ἀγωνίζονται γιὰ τὴ δικαιοσύνη**, δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ χάνουμε τὶς ἐλπίδες μας, ἀλλὰ ἐπιβάλλεται νὰ συνεχίζουμε τὸν ἀγῶνα μας. Γι' αὐτό, μὲ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς στραμμένα πρὸς Ἐκεῖνον καὶ μὲ πίστη ἀκλόνητη στὴν ἀκαταμάχητη δύναμη τῶν δικαίων μας, ἃς συνεχίσουμε τὴν ἀγωνιστικὴ μας πορεία.

Ἄς μὴν ἀφήσουμε τὶς ψευδαισθήσεις νὰ χαλαρώσουν μέσα μας τὸ ἀγωνιστικὸ μας φρόνημα. Ἡ μέχρι σήμερα συμπεριφορὰ τοῦ εἰσβολέα δὲν μᾶς ἐπιτρέπει κανένα ἀπολύτως ἐφησυχασμό. Πρέπει νὰ παραμείνουμε ἐνωμένοι καὶ ἀμετακίνητοι στὴ διεκδίκηση τῶν δικαίων μας, ἄκαμπτοι καὶ ἀνυποχώρητοι στὴν ἀπαίτησή μας γιὰ τὴν ἀπομάκρυνση τῶν στρατευμάτων κατοχῆς, τὴν ἐπιστροφή τῶν προσφύγων στὶς πατρογονικὲς τοὺς ἐστίες καὶ παράλληλα ἔτοιμοι ἀμυντικά, γιὰ κάθε ἐνδεχόμενο δυναμικῆς ἀναμέτρησης, ἀφοῦ ὅσο καὶ ἂν τὸ ἀπευχόμαστε, μιὰ τέτοια ἀναμέτρηση, δὲν θὰ διστάσει νὰ μᾶς τὴν ἐπιβάλει ἡ βουλιμία καὶ τὰ ἐπεκτατικὰ σχέδια τοῦ εἰσβολέα.

Μὲ πίστη ἀκράδαντη πρὸς τὸν Θεό, ποὺ ἦλθε στὴ γῆ γιὰ τὴ σωτηρία μας καὶ τὴν ἐπικράτηση τῆς δικαιοσύνης, καὶ μὲ πεποίθηση στὴν τελικὴ κατῆχηση τῶν δικαίων μας, ἐκφράζουμε τὰ αἰσθήματα τῆς ἀγάπης μας, κατὰ τὴ μεγάλη τούτη ἑορτὴ τῆς Χριστιανοσύνης. **Ἄς ἀφήσουμε τὴν ἀκτινοβολία τοῦ Ἐνανθρωπήσαντος Χριστοῦ νὰ φωτίζει τὴ ζωὴ μας καὶ ἃς γίνουμε ἐμεῖς δοχεῖα καὶ ἄγωγοι ἀγάπης πρὸς τοὺς συνανθρώπους μας.** Ἄς μὴν ξεχνοῦμε ὅτι ὁ Θεὸς «ἐπτώχευσε δι' ἡμᾶς πλούσιος ὢν, ἵνα ἡμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσωμεν» (Β' Κορ. 8, 9). Συνεπῶς, ἃς πλουτίσουμε καὶ ἐμεῖς τὶς ψυχὲς τῶν πονεμένων ἀδελφῶν μας μὲ τὴ χαρὰ ποὺ δίνει τὸ αἶσθημα τῆς ἀγάπης. Ἔτσι θὰ μπορέσουμε νὰ προσφέρουμε τὶς ψυχὲς μας ὡς κατάλυμα στὸν Χριστὸ καὶ νὰ μετᾶσχουμε στὴ χαρὰ τῆς θείας Ἐνανθρωπήσεώς Του.

Τέλος, **ἀπευθύνουμε χαιρετισμὸ ἀγάπης καὶ εὐλογίας πρὸς ὅλο τὸ Χριστεπώνυμο πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας μας, ἰδιαίτερα, πρὸς τοὺς πρόσφυγες, τοὺς ἐγκλωβισμένους καὶ πρὸς τὶς οἰκογένειες ποὺ ἀναμένουν τὰ ἀγνοούμενα παιδιὰ τοὺς.** Εὐχόμαστε ἐκ βάθους ψυχῆς, ὅπως ὁ ἐνανθρωπήσας Χριστὸς στηρίζει ὅλους. Ἰδιαίτερες εὐχὲς ἀπευθύνουμε καὶ πρὸς

τὴν ἡγεσίᾳ τῆς πατρίδας μας, ὥστε νὰ χειρίζεται τὸ ἐθνικὸ μας θέμα μὲ πνεῦμα ὁμοψυχίας καὶ ἀγωνιστικότητος.

Ἄς ἔχουμε τὰ βλέμματα τῶν ψυχῶν μας ἐστραμμένα πάντοτε πρὸς τὸν ἐν σπηλαίῳ γεννηθέντα καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθέντα Κύριο, καὶ ἅς τὸν παρακαλοῦμε μὲ θερμὴ ψυχῆς γιὰ τὴ σωτηρίᾳ μας καὶ γιὰ τὴ δικαίωσιν τῶν ἀγώνων τοῦ λαοῦ μας, ὥστε σύντομα νὰ ῥηχῇσιν οἱ καμπάνες καὶ στοὺς σκλαβωμένους, σήμερα, ἱεροὺς ναοὺς μας.

Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Κύπρου,

Χριστούγεννα 2021.

Διάπυρος πρὸς Κύριον εὐχέτης

†Ο Κύπρου Χρυσόστομος